

Küçük Yunusun Feneri

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Yunusun Feneri

Aysel Banu YAVUZAL

Pip, pürüzsüz mavi-gri derili ve açık krem rengi karnı olan küçük bir yunustu. Parlak mavi denizde hızla yüzmeyi, yumuşak yüzgeçlerini çevirmeyi çok severdi. Güneşli bir sabah, her zamankinden daha uzağa yüzdü, uzun yosun ormanını geçti. "Bugün yeni bir şey bulacağım!" dedi Pip, kocaman yuvarlak gözleri merakla parıldayarak.

Aniden, derin mavi suda küçücük bir ışık parıldadı. Pip yaklaştı ve çay fincanından büyük olmayan küçük bir balık gördü. Balığın parıldayan altın-turuncu pulları ve başının üstünde küçük bir fener gibi parlayan bir ışığı vardı. "Merhaba!" dedi Pip nazıkçe. "Adın ne?" Küçük balık kocaman kehribar gözlerini kırptı. "Ben Glimmer," diye fısıldadı utangaçça.

Glimmer, Pip'in etrafında yüzerken ışığı usulca titredi. "Daha önce hiç yunusla tanışmamıştım," dedi Glimmer, yarı saydam yüzgeçleri çırpınarak. Pip dostça kıvrılan gülümsemesiyle gülümsedi. "Ben de fenerli bir balıkla hiç tanışmamıştım!" İkisi de güldü ve işte o anda arkadaş oldular. "Benimle keşfe çıkar mısın?" diye sordu Pip. Glimmer başını salladı ve küçük ışığı daha da parladı.

Pip, mercan duvarındaki karanlık bir açıklığa doğru öncülük etti. "Burası gizemli su altı geçidi," dedi. "İçeride ne olduğunu hep görmek istemişimdir." Glimmer içeri baktı ve titredi. "Çok karanlık görünüyor," dedi. Pip göğsünü kabarttı. "Endişelenme! Birlikte gideceğiz." Ve kuyruğunu bir çırpışta Pip geçide daldı, Glimmer hemen arkasındaydı.

İçeride su serin ve sessizdi. Gölgelede tuhaf şekiller belirliyordu ve Pip'in kalbi hızla çarpıyordu. "Çok karanlık," diye fısıldadı. Glimmer'in ışığı küçük bir altın ışık halkası oluşturdu. "Buradayım," dedi Glimmer usulca. "Işığım görmemize yardım edebilir." Pip kendini biraz daha cesur hissetti. Yan yana yüzmeye devam ettiler, dostlukları soğuk suyu ısıtıyordu.

Geçit bir labirent gibi kıvrılıp dönüyordu. Pip burnunu bir kayaya çarptı. "Ah!" diye ciyaktı. Glimmer hemen yanına geldi. "İyi misin?" diye sordu. Pip burnunu ovuşturarak başını salladı. "Sadece küçük bir çarpma. Ama burada olman beni sevindiriyor." Glimmer'in ışığı duvarlarda dans ederek yolu gösterdi. Kıkırdayarak devam ettiler, kahkahaları karanlıkta yankılandı.

Kısa süre sonra geçidin ikiye ayrıldığı bir yere geldiler. Bir yol geniş ve aydınlıktı; diğeri dardı ve karanlıktı. "Hangisi?" diye merak etti Pip. Glimmer'in kehribar gözleri parladı. "Işığım karanlık olanı aydınlatabilir," dedi. "Cesur olup deneyelim." Pip başını salladı. "Birlikte!" Dar yolu seçtiler, Glimmer'in feneri öncülük ediyordu.

Dar yol giderek daha da karanlıklaştı. Pip kendi yüzgeçlerini bile zor görüyordu. "Glimmer, neredesin?" diye seslendi. "Tam buradayım," dedi Glimmer, ışığı sıcak bir şekilde atarak. "Yüzgecimi tut." Pip uzandı ve Glimmer'in minik yüzgecini hissetti. Küçük ışık daha da parladı, gölgeleri geri itti. "Gördün mü?" dedi Glimmer. "Bunu başarabiliriz." Pip gülümsedi, kendini güvende hissetti.

Daha derine yüzdükçe geçit büyük bir mağaraya açıldı. Ama mağara karanlık, kıvrımlı tünellerle doluydu. "Olamaz," dedi Pip. "Çıkış yolunu bulamayacak kadar karanlık." Glimmer'in ışığı endişeyle titredi. "Işığım küçük," dedi. "Ama elimden geleni yapacağım." Pip arkadaşına usulca sarıldı. "Elimizden gelen tek şey senin en iyin."

Glimmer derin bir nefes aldı ve odaklandı. Işığı giderek daha da parladı, ta ki bütün mağara altın ışıqla parıldayana kadar. "Vay canına!" diye soludu Pip. Işık tünellerden geçen bir yol gösterdi ve minik parlayan balıklar merhaba demek için fırladı. "Başardın!" diye tezahürat yaptı Pip. Glimmer kızardı. "Birlikte başardık," dedi, kehribar gözleri mutlulukla parlıyordu.

Pip ve Glimmer parlayan yolu takip etti, ta ki ileride soluk bir ışık görene kadar. "Çıkış yolu bu olmalı!" diye bağırdı Pip. Daha hızlı yüzdüler, kalpleri umutla doluydu. Işık büyüdü ve parladı, ve kısa süre sonra geçitten sıcak, güneşli bir koya fırladılar. "Başardık!" diye güldü Pip, suda dönerek.

Glimmer'in ışığı hâlâ parlıyordu, ama artık daha yumuşaktı. "Dostluğun bana cesaret verdi," dedi Glimmer. "Ve senin ışığın karanlığı aydınlattı," diye yanıtladı Pip. "Harika bir takımız." Birlikte süzıldüler, güneş ışınlarının dalgalarda dans edişini izlediler. "Bu macerayı asla unutmayacağım," dedi Pip. "Ben de," diye onayladı Glimmer.

O günden sonra Pip ve Glimmer her gün birlikte denizi keşfettiler. Su dalgalı olduğunda Pip, Glimmer'i yosun çantasında taşıdı. Glimmer'in feneri buldukları her gölgeyi aydınlattı. "Dostluk en büyük zorlukları bile aydınlatabilir," dedi Pip ailesine. Ve Glimmer'in ışığı onaylarcasına parıldadı, denizdeki küçük bir yıldız gibi.

Bir akşam, ay suyun üzerinde yükselirken, Pip ve Glimmer pürüzsüz bir kayanın üzerinde oturdular. "Eskiden karanlıktan korkardım," diye itiraf etti Glimmer. "Ama artık ışığının yardımcı olabileceğini biliyorum." Pip başını salladı. "Ben de yeni yerleri keşfetmekten korkardım. Ama seninle hiç korkmuyorum." Birbirlerine gülümsediler, dostlukları her zamanki gibi parlak bir şekilde parlıyordu.

Pip'in annesi ona macerasını sordu. "Geçit karanlık ve korkutucuydu," dedi Pip, "ama Glimmer'in ışığı yolu gösterdi. Birbirimize yardım ederek geçtik." Annesi gülümsedi. "Arkadaşlar böyle yapar," dedi. "Karanlığı aydınlatırlar." Pip, bir baloncukla oynayan Glimmer'e baktı. "Evet," dedi. "Arkadaşlar her şeyi daha parlak yapar."

Ve böylece, küçük yunus ve büyülü fener balığı en iyi arkadaş oldular. Geçit ne kadar karanlık olursa olsun, zorluk ne kadar büyük olursa olsun, dostluklarının her zaman yolu aydınlatacağını biliyorlardı. Ve eğer bir gün o gizli koyun yakınında yüzerseniz, derin mavi sularda bir umut feneri gibi parlayan küçücük bir altın ışık görebilirsiniz.